

CUVÎNTUL CITITORILOR

Bravo Ioli, bravo Mihaela!

Drept să vă spun, înainte de Jocurile Olimpice, eram sigur şi puteam paria cu oricine că reprezentanţii noştri vor cîştiga medalii de aur la înălţime fete, la fotbal, la volei, la caiac-canoe, la box, lupte, tir. La unele din aceste sporturi, aşteptam măcar medalii de argint.

N-am nimic de reproşat acelor sportivi care au luptat din toate puterile şi care au pierdut pentru că au întîlnit adversari mai tari. Dar nu sînt de acord cu comportarea ciclistului Ion Cosma, care a întîrziat de la un start, cu comportarea fotbaliştilor şi voleibaliştilor, care n-au ocupat nici măcar locul al treilea, cu felul cum a luptat boxerul Mariuţan, care a coborît de pe ring descalificat de către arbitru. La caiac-canoe, unde speram în medalii de aur, deziluzie! Comentariul din numărul 4543 al ziarului dvs. este grăitor. Nici aici sportivii noştri n-au luptat cu acea ardoare care-i caracteriza totdeauna.

In schimb, mulţumesc din toată inima tovarăşelor Iolanda Balaş şi Mihaela Peneş, care au ştiut să lupte pentru culorile ţării şi care ne-au adus marea satisfacţie a victoriei.

Sper că se vor mai publica detalii asupra comportării sportivilor noştri la J.O. de la Tokio şi că se vor lua măsurile necesare pentru ca la Ciudad de Mexico ţara noastră să obţină rezultate mai bune, la nivelul aşteptărilor justificate ale maselor largi de iubitori ai sportului.

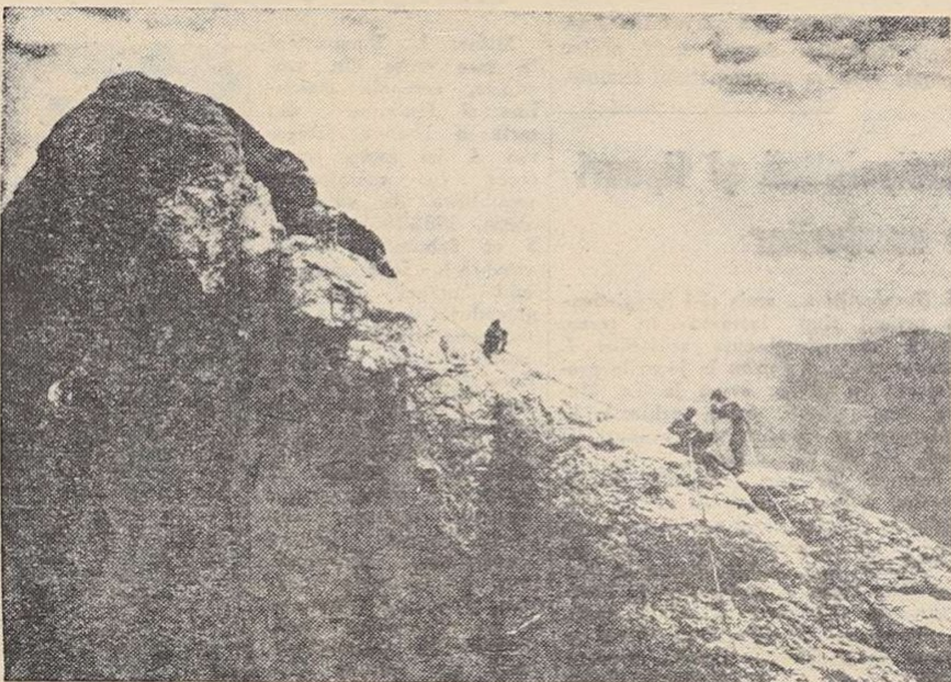
ANDREI MACAROV
Hunedoara

Felicitări pentru un arbitraj bun

După terminarea partidei de fotbal dintre Siderurgistul Galaţi şi Ştiinţa Bucureşti (2—0), am fost martorii unui gest cu adevărat sportiv, cavaleresc. Cu toate că echipa sa pierduse meciul, antrenorul echipei oaspe, tovarăşul Miu, a venit în cabina arbitrilor şi i-a felicitat călduros pentru felul cum au condus această întîlnire.

Într-adevăr, prestînd un arbitraj corect, *Nicolae Rainea* (Bîrlad) ajutat la tuşă de *I. Radu* şi *I. Harnagea* şi-a atras pe bună dreptate admiraţia echipelor şi a spectatorilor.

T. SIRIOPOL
Galaţi

Eugenia Farca, lector la I.S.E., ne oferă o imagine dintr-o temerară ascensiune: escaladarea crestei „Colţii Gălbenele"

Cînd eşti animat de dorinţa de a învinge

Am fremătat de bucurie, ca şi toţi iubitorii de sport din ţară, cînd am aflat vestea cuceririi medaliilor olimpice de aur de către atletele noastre dragi, Iolanda Balaş şi Mihaela Peneş, care au înălţat, prin victoriile lor, drapelul scump al patriei pe cel mai înalt catarg al stadionului „Naţional" şi au făcut să răsune la Tokio acordurile imnului de stat al Romîniei. In timp ce de succesul lui Ioli eram ca şi siguri, victoria Mihaelei Peneş, într-o luptă în care nu pornea nici pe departe favorită a fost de-a dreptul uluitoare. Cu un efort suprem, junioara Peneş a aruncat suliţa cu aproape 5 m mai departe decît aruncase înainte de a păşi pe pămîntul Japoniei. DA, AŞA SE CÎŞTIGĂ VICTORIA! CU SUDOARE, CU SUPREMUL EFORT, CU DORINŢA NEABĂTUTĂ DE A INVINGE.

O mare decepţie ne-a prilejuit-o însă echipa masculină de volei care a evoluat cu totul sub aşteptări fiind învinsă la scor de echipele U.R.S.S., Cehoslovaciei şi Japoniei cînd avea dreptul şi datoria să cucerească titlul suprem în loc de un modest loc 4. Nu mai puţină amărăciune ne-a furnizat şi evoluţia necorespunzătoare a Olgăi Orban, a Soniei Iovan şi a Elenei Leuştean, a lui Mariuţan, Ilie Popa, Barabaş ş.a.

Nu este admisibil ca sportivii noştri, cărora partidul şi guvernul le-a asigurat cele mai bune condiţii de a se pregăti şi care s-au bucurat de dragostea şi încrederea nelimitată a oamenilor muncii, iubitori ai sportului, să se mulţumească cu asemenea comportări mediocre, cînd ei sînt capabili să obţină performanţe de prestigiu.

A. VELESCU
I.P.C.M.C.-Bucureşti

Să fie folosiţi şi arbitrii tineri

Cu aproape un an în urmă, şapte tineri — foşti pugilişti din Baia Mare — au primit din partea F.R. Box calificarea de arbitri de box. Ne aşteptam ca pe proaspeţii arbitri să-i vedem curînd în activitate, cu atît mai mult cu cît ei aveau şi „atu-ul" unei bogate experienţe a luptei în ring.

Nu înţelegem însă, de ce comisia regională de box Maramureş nu foloseşte cum ar trebui pe tinerii arbitri recent calificaţi. În schimb, se apelează la elemente slab pregătite, ca de exemplu Andrei Kerekeş şi Ludovic Săsăran.

Cît de necesară ar fi programarea cu curaj a unor arbitri tineri, competenţi, ne-o dovedesc arbitrajele prestate de unii „senatori de drept" la recentele întîlniri Voinţa Satu Mare — C.S.O. Baia Mare sau A.S.A. Oradea — C.S.O. Baia Mare...

Amatorii de box din regiunea Maramureş se întreabă, pe bună dreptate, de ce nu conduc meciurile oameni ca Ioan Trufan, Fr. Szilaghi, Const. Niculescu şi alţii, care pot asigura arbitraje competente, de calitate?

S. VASILE
Baia Mare

Aviz radioteleviziunii şi... „Sportului popular"

Sîntem de părere că se cuvine mai multă grijă din partea Radioteleviziunii pentru abonaţii săi care iubesc sportul şi care doresc mai multe transmisiuni de meciuri, de la cele de fotbal îndeosebi. De partidele jucate în Bucureşti, provincialii pasionaţi ai fotbalului sînt privaţi şi cu ajutorul Radioteleviziunii ar putea să nu fie.

In această privinţă, mai multă atenţie solicităm şi „Sportului popular", de la care aşteptăm informarea asupra meciurilor care vor fi transmise la radio sau la televizor. De pildă, despre transmisiunea reprizei a doua a partidei Rapid—Spartak Plovdiv am aflat cînd... se terminase, deschizînd întîmplător aparatul de radio!

I. C. POPESCU
str. Lenin 6 — Arad

De ce nu se asigură la I.T.B. baza materială necesară activităţii sportive?

De ce o întreprindere aşa de mare ca I.T.B. nu se interesează de condiţiile de pregătire şi de întrecere ale sportivilor săi? De ce a fost scos din uz terenul de fotbal din Tei şi de ce terenurile de volei şi handbal le-au fost luate sportivilor, devenind gazdă maşinilor? De ce meciurile de fotbal „de acasă" itebiştii trebuie să le joace acasă... la adversar? De ce preşedintele asociaţiei sportive, cerîndu-i-se explicaţii de către diverşi salariaţi sportivi, îi trimite pe aceştia să-i ceară lămuriri directorului? De ce, în sfîrşit, nu există la I.T.B. mingi destule şi corespunzătoare pentru meciuri şi nici echipament, deşi cotizaţiile la asociaţia sportivă se achită la timp?

MIRCEA COROBCHIN
str. Ion Maiorescu 6 — Bucureşti

Unde este respectul faţă de spectatori?

De curînd, 200 de iubitori ai sportului din oraşul Petroşeni s-au deplasat la Cugir pentru a-şi susţine echipa favorită, Jiul Petrila, în întîlnirea de fotbal pe care aceasta trebuia s-o susţină în compania formaţiei A. S. Cugir, în campionatul categoriei B. Subliniez că toţi aceşti entuziaşti suporteri cunoşteau Cugirul, aşa că singurul motiv al deplasării lor îl constituia dorinţa de a insufla, prin încurajări, şi mai mult avînt echipei lor de fotbal. Dar cum spune o veche zicală romînească „socoteala de acasă nu se potriveşte cu cea din tîrg". Cînd grupul spectatorilor din Petroşeni s-a amesteca cu cei 2 500 de localnici care veniseră şi ei la stadion să încurajeze echipa locală şi cînd toată lumea aştepta lovitura de începere, arbitrul întîlnirii a constatat — conform regulamentului — că partida nu poate începe, dînd cîştig de cauză „11"-lui din Cugir, cu scorul de 3—0. Conducerea secţiei de fotbal a Jiului Petrila nu putuse prezenta legitimaţiile jucătorilor de pe teren! Faptul nu numai că a uimit pe mulţi dintre spectatori dar a şi stîrnit indignarea acestora. Pe bună dreptate. Din cauza unei neglijenţe nepermise s-au irosit în vînt ore de antrenament, banii necesari transportului şi, totodată, s-a adus o jignire numeroşilor îndrăgostiţi de fotbal care n-au precupeţit timp şi cheltuială pentru a urmări acest meci.

IOAN PONICI
Cugir

O bază sportivă lăsată în voia soartei

Am învăţat cu toţii să avem grijă de bunurile poporului, de bunurile pe care le întrebuinţăm în folosul nostru, al tuturor. Iată însă că aceasta, aş putea spune, lege este uitată uneori. Aşa se întîmplă la Şomcuta Mare cu singurul teren de fotbal, care aparţine asociaţiei sportive Progresul. Întreaga bază este pe drumul... paraginei. Gardul care împrejmuieşte terenul se „subţiază" văzînd cu ochii, multe din scîndurile din care este confecţionat dispărînd în... progresie aritmetică. Pe de altă parte, celălalt gard, din interiorul terenului, şi-a accelerat parcă dispariţia printr-o progresie geometrică, astăzi ne mai fiind decît... o amintire. Şi porţile terenului de fotbal se află într-o stare jalnică, barele lor transversale fiind total şubrezite. Din fericire fotbaliştii n-au tras în ultima vreme nici un şut mai puternic în ele. Altfel, ar fi fost, desigur, de mult, la pămînt. Se pune întrebarea: *cum este posibil ca tovarăşii din consiliul asociaţiei sportive Progresul Şomcuta Mare (în frunte cu preşedintele* VALER POLGAR) *să dea dovadă de atîta lipsă de spirit gospodăresc? Cum este posibil ca consiliul raional UCFS Şomcuta Mare* (preşedinte PETRU GULEA) *să treacă cu vederea starea în care se află singurul teren de fotbal din localitate?!*

VIOREL BUDA

Fără supărare!

Nimeni să nu fie supărat! Aceasta este *d e v i z a* *arbitrului* *RĂILEANU, care a condus întîlnirea de fotbal dintre echipele Unirea Drăgăşani — A.S.T.R. Piteşti (campionatul regional).*

Pe tot parcursul partidei jucătorii de la A.S.T.R. au vociferat la deciziile arbitrului, şi-au bruscat adversarii, au aruncat mingi afară din teren cînd arbitrul fluiera vreo penalizare etc. Practic însă nu s-a luat nici o măsură!

Doar cu patru minute înainte de terminarea întîlnirii arbitrul de centru Răileanu se hotărăşte să aplice regulamentul şi elimină un jucător de la... Unirea. Deci, la întîmplare. Şi ca să fie „fără supărare", dă în compensaţie afară şi unul de la A.S.T.R.

In sfîrşit, se termină partida şi arbitrul Răileanu trebuie să consemneze cele două eliminări în foaia de arbitraj. N-o face. De ce să mai audă şi cei de la comisia regională de fotbal? Inapoiază, aşadar, carnetele celor doi jucători care au fost eliminaţi, pentru ca — conform devizei sale — „nimeni să nu fie supărat"...

M. ŞERBANOIU
Drăgăşani

Atletismul — copil vitreg la Oradea

Sînt profesor diriginte al unei clase, iubesc sportul, sînt un pasionat spectator şi cunosc bine activitatea sportivă orădeană. Iată de ce mă simt obligat să aduc la cunoştinţă ziarului „Sportul popular" o stare de lucruri necorespunzătoare, în speranţa curmării ei.

Este vorba de atletism, de condiţiile vitrege acordate acestei discipline sportive la Oradea în raport cu alte sporturi, cu fotbalul în primul rînd. Dacă la Şcoala sportivă de elevi activitatea atletică se desfăşoară oarecum mulţumitor, în schimb la C.S.O. ea este sub orice critică. Acolo faptele lasă impresia că nu există decît o singură preocupare: menţinerea echipei de fotbal în categoria A. Voi da un exemplu, după părerea mea elocvent: organizarea de către clubul C.S.O. a întîlnirii de atletism Crişana — Maramureş din 10—11 octombrie.

Terenul nu a fost pus la punct la ora anunţată pentru începerea concursului. De pildă, marcajele la probele de sprint au fost „mîzgălite", improvizate de concurenţi, stîrnind ilaritatea spectatorilor. De asemenea, gardurile — nepregătite pentru concurs. Cît despre materialele necesare, ele sînt de-a dreptul primitive: barele ştachetelor, foarte vechi, se fixează cu ajutorul aşchiilor, crengilor, agrafelor etc.; la greutate, se aruncă cu o bilă de ciocan; la suliţă băieţi, aruncarea s-a făcut cu o suliţă de... fete; în sfîrşit, o singură prăjină la atîţia concurenţi. Materialele există totuşi, undeva, în subsolul stadionului, unde zac şi probabil se degradează. Şi e păcat. Cu siguranţă că dacă erau pentru... fotbal ar fi fost din plin utilizate.

Apoi, la susnumitul concurs, extrem de mult a lăsat de dorit punctualitatea. (Dacă mai poate fi vorba de punctualitate cînd probele încep cu 30—50 de minute întîrziere). Cu întîrziere s-au prezentat şi majoritatea arbitrilor. La acel concurs, neexistînd suficienţi arbitri, proba de săritură în înălţime nu s-a disputat, unii atleţi făcînd deci drumul de pomană din Baia Mare la Oradea. Cine suportă cheltuiala inutilă?

Total nesatisfăcătoare este şi munca de propagandă pentru atletism, un meci important cum era Crişana — Maramureş nefiind anunţat nici prin afişe, nici prin ziarul local. Nu e de mirare astfel că la probele de duminică dimineaţa am numărat 1 (UN) spectator, şi acela — tatăl unui concurent!...

— Tată, cheamă repede pe mama, pe tanti Aglaia şi pe unchiul Vasile, că n-avem arbitri...

Explicaţii la toate acestea? Intre ele desigur stă şi faptul că tovarăşii de la UCFS nu apar pe la concursurile de atletism decît cel mult în calitate de „observatori" foarte grăbiţi. Consecinţa? Defecţiunile semnalate: concursurile de atletism, în loc să contribuie la îmbunătăţirea performanţelor, determină, tocmai invers, regresul sau — în cel mai „fericit" caz — stagnarea lor. Elemente talentate sînt, posibilităţi de asemenea, dar lipsurile de care am vorbit — şi încă altele — întîrzie nepermis de mult rezultatele bune.

Prof. EUGEN GROZA
str. Trb. Laurian nr. 1 ORADEA

CATRENE

La Foresta Piteşti există o activitate sportivă multilaterală.

S-au străduit fără hodină
Să prindă sportul... rădăcină.
Iar în prezent, cum e firesc.
Ei şi de... ramuri se-ngrijesc.

GR. POPESCU

Singura activitate în asociaţia sportivă Viitorul - Suceava este fotbalul.

Cu fotbalul îi tot dau zorul
Şi-acesta li-e mereu subiectul,
Încît te-ntrebi: e „Viitorul"
Sau mai degrabă... „Imperfectul"?

VASILE ALBU